T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
CEZA BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016/3
KARAR NO : 2016/4
KARAR TR : 11.4.2016

ÖZET: 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. madde-sinde belirtilen koşullar oluşmadığından, (Ağır Ceza Mahkemesinin görevsizlik kararı kesin-leşmediğinden) aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilme-sinin gerektiği hk.

-
-
-

K A R A R

-

Davacı : K.H.
Sanıklar : 1- Ş. A.
2- M. M. Ü.
3- E. D.
4- M. A.
5- A. E.
6- S. K.
7- Ş. D.
8- D. G.
9- A. Y.
10- B. Ş.
11- S. O.
12- S. D.
13- C. T.
14- E. G.
15- E. Ö.
Mağdurlar : 1- T. B.
2- Z. İ.
3- A. D.
4- Ö. S.
5- S. K.
6- K. T.
7- H. S.
8- V. N.
9- G. A.
10- M. K.
11- H. K.
12- R. A.
13- S. T.

O L A Y : 12. Mekanize Piyade Tugay Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 29.2.2012 gün ve E:2012/58, K:2012/100 sayılı kararı ile, Temmuz 2007-Temmuz 2009 tarihleri arasında, Ağrı 2. Sınıf Askeri Ceza ve Tutukevi Müdürlüğünde Cezaevi Müdürü olarak görev yapan P.Alb. E. Ö. , Temmuz 2007-Temmuz 2010 tarihleri arasında Ağrı 2. Sınıf Askeri Ceza ve Tutukevi Müdürlüğünde Emniyet Muhafiz Takım Komutanı ve aynı zamanda infaz astsubayı olarak görevli Ulş. Bçvş. R. T. , aynı Müdürlük emrinde yukarıda söz edilen tarihlerde cezaevinde gardiyan olarak görevli sanıklar P.Er. Ş. A. , P.Onb. M. M. Ü. , P.Onb. E. D. , P.Er M. A. , P.Er A. E. , P.Onb. S. K. , P.Er Ş. D. , P.Er D. G., P.Er A. Y., P.Er S. O. , P.Er S. D. , P.Er C. T. , P.Er E. G., P.Er E. Ö. , P.Çvş. M. G. ve askerlik hizmetini cezaevinde tutuklu ve hükümlülerin bulunduğu iç kısım ile dış kısım arasında bulunan kapıda gündüz kapı giriş görevlisi olarak ifa etmiş olan P.Er B. Ş.'ın, bu tarihlerde bahsedilen cezaevinde tutuklu ya da hükümlü olarak bulunan mağdurlar, J.Er T. B. , P.Er Z. İ. , P.Er A. D. , P.Er Ö. S., P.Er S. K. , P.Er K. T. , P.Er H. S., P.Er V. N. , P.Er G. A. , J.Ulş.Er M. K., P.Er H. K. , P.Er R. A. ve Topçu Er S. T. isimli kişilere karşı gerçekleştirdikleri eylemleri tek tek anlatılarak,

(20.5.2008 günü, mağdur T. B.'ın cezaevine girdiği ilk gün sanık Ş. A. tarafından arkasından tekme atılarak ve yüzüne tokat vurulmak suretiyle darp edildiği,

15.12.2008 günü, mağdur Z. İ.'nin cezaevine girdiği ilk gün sanıklar M. M. Ü. , A. Y. , S. K. ve D. G. tarafından hoş geldin şeklinde adlandırılan surette tekme ve tokat atmak suretiyle dövüldüğü,

20-21.12.2008 tarihinde sanık M. M. Ü.'ın, mağdur Z. İ.'yi koğuşta herkesin içinde tekme tokat atmak suretiyle dövdüğü,

30-31.12.2008 tarihinde sanık D. G.'in mağdur Z. İ.'yi havalandırmaya çıkartıp iki saatlik bir süre dahilinde tek ayak üzerinde durdurduğu ve ayrıca iki defa tokat ile vurduğu,

1.3.2009 günü, sanıklar S. K. ile A. Y.'nun mağdur Z. İ.'yi yemek-hanede su dökmesi sebebi ile yemekhanede hiç kimse yok iken tekme tokat atmak suretiyle dövdükleri,

20-21.3.2009 günü, havalandırmada sanık E. D.'in mağdur Z. İ.'yi tokat atmak suretiyle dövdüğü,

25.3.2009-11.4.2010 tarih aralığında bir gün sanık C. T.'in mağdur Z. İ.'yi havalandırmada tokat atmak suretiyle dövdüğü,

25.3.2009-21.4.2009 tarih aralığında bir gün mağdur Z. İ.'nin sanıklar C. T. , E. G. , S. K. , A. E. ve Ş. D. tarafından havalandırmada dövüldüğü,

11.9.2009-9.11.2009 tarih aralığında bir gün sanık C. T.'in sarhoş olduğu halde mağdurlar H. K. , R. A. , S. T. ve Z. İ.'yi havalandırma kısmında koğuşa peynir götürülmesi sebebi ile tokat atmak suretiyle dövdüğü ve anılan olayın beş altı gün sonrasında 11.11.2009-9.11.2009 tarih aralığında bir gün sanık C. T.'in yine sarhoş olduğu halde mağdurlar H. K. , R. A. , S. T. ve Z. İ.'yi havalandırma kısmında tokat atmak suretiyle dövdüğü,

16.3.2009-21.4.2009 tarih aralığında bir gün mağdurlar Z. İ. ve S. K.'nın sanıklar A. Y. ve E. D. tarafından dövüldükleri,

25.3.2009-24.2.2010 tarih aralığında bir gün sanık E. Ö.'in havalandırmada mağdur Z. İ.'nin yüzüne beş altı defa tokat ile vurduğu ve ayrıca ayağına da tekme ile vurduğu,

21.3.2009-21.4.2009 tarih aralığında bir gün sanıklar Ş. D., S. K. , D. G. ve E. D.'in mağdurlar H. S. ve A. D.'yı cezaevi koridorunda cop ve tekme ile dövdükleri,

16.3.2009 günü, mağdurlar S. K. ve Ö. S.'un cezaevine ilk girdiklerinde giyindirme kısmında hoş geldin dayağı olarak tabir edilen şekilde sanıklar A. Y. , D. G. , S. K. ve Ş. D. tarafından tekme, yumruk, dirsek ve copla dövüldükleri,

16.3.2009 günü, cezaevine kapatıldığı ilk gece mağdur Ö. S.'un sanıklar M. A. ve A. E. tarafından koğuştan çıkartılıp koridorda tekme atmak suretiyle dövüldüğü,

16.3.2009-21.4.2009 tarih aralığında bir gün, sanık D. G.'in aralarında mağdur Ö. S.'un da bulunduğu tutuklu ve hükümlülere "s……. köpekler" demek suretiyle küfür ettiği,

16.3.2009-21.4.2009 tarih aralığında bir gün sanık A. Y.'nun aralarında mağdur Ö. S.'un da bulunduğu tutuklu ve hükümlülere "ağzınızı yüzünüzü s……." demek suretiyle küfür ettiği,

21.3.2009 günü, mağdurlar H. S. ve K. T.'ın sanıklar Ş. D. , D. G. ve S. K. tarafından dövüldükleri,

3.4.2009 günü, cezaevine girdiği gün mağdur V. N.'e hoş geldin dayağı atıldığı, yumruk ve tekme ile vücudunun değişik yerlerine vurulduğu, kapatma ve giyindirme işlemlerinin hangi sanıklar tarafından yapıldığının tespit edilemediği, olay tarihinde sanıklar E. D. , M. M. Ü. , A. E. , M. A. , Ş. D. , S. K. , D. G. , S. O. , E. Ö. , C. T. , E. G. ve S. D.' nun gardiyan olarak görevli oldukları,

13.4.2009 günü, cezaevine ilk girdiği gün mağdur G. A.'nun hoş geldin şeklinde tabir edilen dayağa maruz kaldığı, olay tarihinde E. D. , M. M. Ü. , A. E. , M. A. , A. Y. , Ş. D. , S. K. , D. G. , E. Ö. , C. T. , E. G. ve S. D.'nun gardiyan olarak görevli oldukları,

28.5.2009-16.6.2009 tarih aralığında bir gün, sanık M. M. Ü.'ın mağdur M. K.'ya "götün başın oynamasın, gevşek" şeklinde söz söyleyerek hakaret ettiği ve birkaç defa vurmak suretiyle darp ettiği, bu esnada diğer sanıklar Ş. D. ve S. O. nun M. M. Ü.'ın yanında bulundukları,

28.5.2009-22.6.2009 tarih aralığında bir gün mağdur M. K.'nın cezaevinde tuvaletin önünde sanıklar E. Ö. ve C. T. tarafından dövüldüğü,

25.3.2009-21.4.2009 tarih aralığında bir gün sanıklar D. G. , B. Ş. ve C. T.'in tutuklu ve hükümlülere sürekli olarak küfür ettikleri,)

Ayrıca sanıklar ile cezaevinde değişik görevler yürüten askerlerin tutuklu ve hükümlülerin banyo, tuvalet ve tıraş ihtiyaçlarını tanınması gereken zamandan az süre vermek suretiyle insani ihtiyaçlarını gereği gibi karşılamalarını engelledikleri, bu yönde herhangi bir yazılı talimat bulun-mamasına karsın tutuklu ve hükümlüleri sürekli olarak otururken, gezerken veya havalandırmada esas duruşta bulunmaya zorladıkları, sürekli olarak tutuklu ve hükümlülere ağır hakaret ve küfürler ettikleri ve tutuklu ve hükümlülerin sürekli olarak tedirginlik, gerginlik, korku ve endişe hissetmelerine sebebiyet verdiklerinin belirlendiği açıklanarak;

Detaylı şekilde ortaya konulan bu eylemler kapsamında sanıkların tutuklu ve hükümlüleri darp ettikleri, hakaret ve küfür içeren sözler söyledikleri, insani ihtiyaçlarını gidermek konusunda yeterli süreleri vermedikleri ve tutuklu ve hükümlülerin sürekli olarak tedirginlik, gerginlik, korku ve endişe hissetmelerine sebebiyet verdikleri anlaşıldığından, sanıkların anılan eylemlerinin neredeyse tümü tarafından sürekli olarak ve değişik tutuklu ve hükümlülere yönelmesi sebebi ile Türk Ceza Kanunu'nun 86. maddesinin üçüncü fıkrası (d) bendinde belirtilen kamu görevlisinin sahip bulunduğu nüfuzu kötüye kullanmak suretiyle kasten yaralama suçunun sınırlarını aşarak Türk Ceza Kanunu'nun 96. maddesinde düzenlenmiş olan eziyet suçuna vücut verdiği kanaatine ulaşıldığı ve gardiyan olarak görevli sanıkların tümünün terhis olduğu;

Tutuklu ve hükümlülerin cezaevine tutuklama müzekkeresi veya kesinleşmiş bir cezanın infazı amacıyla getirilmelerinin ardından ilk olarak mesai saatlerinde infaz astsubayı tarafından teslim alınması, ardından muayenesinin yaptırılıp, giyindirme kısmında üzerinin aranıp cezaevine sokulması, yasak olan maddelerden arındırılmayı müteakip uygun kıyafetler giydirilmek suretiyle cezaevine alınmaları ve uygun bir koğuşa yerleştirilmelerinin gerektiği,

Soruşturma konusu olaylar bir bütün halinde incelendiğinde tutuklu ve hükümlülerin ceza-evine kapatılırken giyindirme kısmında sadece gardiyanların bulunduğu, infaz astsubayının giyindirme faaliyetine iştirak etmediği,

gardiyanların tutuklu ve hükümlülerin cezaevine ilk girdikleri anda bu kişilerin gözlerini korkutmak ve kendi yaklaşımları doğrultusunda onları disipline etmek için darp ettikleri ve ağır küfürlere maruz bıraktıkları göz önüne alındığında infaz astsubayının kapatılış işlemlerine iştirak etmemesinin görevini açıkça ihmal etmek olduğu,

Olay tarihlerine ilişkin görüntülerin kamera sisteminde kayıt olup olmadığının tespiti için cezaevindeki kamera kayıt sistemine takılı olan harici belleğe el konularak bilirkişi incelemesi yapıldığı, bilirkişi raporunda, bilirkişinin kendisine teslim edilen sabit diski incelediğini, bu inceleme sonucunda sabit diskte bulunan ve silinmiş olan tüm görüntüleri tespit ettiğini, her iki tip görüntüleri başlangıç ve bitiş saatlerini yazmak suretiyle listelediğini, kendisine sorulan tarih aralığına ilişkin hiçbir kayıt bulunmadığını, bu tarih aralığına ilişkin silinmiş dahi olsa kayıt bulunması halinde bu kayıtlara kolaylıkla ulaşılabileceğini, belirtilen tarih aralığı öncesi ve sonrasında görüntüler bulunduğundan bu durumun sistemin düzgün bir şekilde çalıştığını gösterdiğini, istenilen tarihlere ait kayıt mevcut olmamasının ya kayıt yapılmaması sebebine yada kayıt yapılırken sabit diskin bilgisayara takılmamış olmasına bağlı olabileceğini, bunun da kullanıcı hatasından kaynaklanabileceğinin beyan edildiği, böylece somut olayda kamera kayıt sisteminin doğru düzgün bir şekilde çalışmasının sağlanamadığı ve 12.11.2009 tarihine kadar giyindirme işleminin yapıldığı revir odasında kamera sisteminin hiç oluşturulmadığının anlaşıldığı ve kötü muamele eylemlerine bir nevi zemin oluş-turulduğu veya gardiyanların kötü muamele eylemlerine engel teşkil edecek davranışları yapmaktan çekinmeye zorlayacak kamera sistemini düzgün bir şekilde çalışması için gerekli tedbirlerin alınmadığı ve böylece hem cezaevi müdürünün hem de infaz astsubayının denetim ve gözetim yükümlülüklerini yerine getirmeyerek ihmali davranışları olduğunun belirlendiği,

Cezaevi müdürünün ve infaz astsubayının tutuklu ve hükümlülerin şikayet ve mağduriyetlerini tespit etmek ve bu durumlara karşı önlem almak yükümlülükleri olduğu halde, şikayetlerini rahat bir şekilde iletmeleri için gerekli ortamı hazırlamayarak görevlerini ihmal ettikleri,

Olay tarihinde tutuklu ve hükümlülerin cezaevinde bulunduğu sürelerde hangi tutuklu ve hükümlü koğuşunda kaldıklarına ilişkin herhangi bir kayıt tutulmadığı, sadece cezaevinde emniyet muhafiz takım komutanı odasında duvarda asılı büyük bir panoya asetatlı kalem ile tutuklu ve hükümlülerin isimlerinin yazıldığı, daha sonra bu kişiler tahliye edildiğinde isimlerinin silindiği, böylece soruşturma sırasında tanıklara ulaşılmada zorluk çekildiği, bu bağlamda cezaevi müdürü ve infaz astsubayının anılan kayıtları tutmamasının görevlerini yapmakta ihmal gösterdiklerine delil teşkil ettiği,

Soruşturma kapsamında tüm aramalara karşın tutuklu ve hükümlülerin günün hangi saat-lerinde banyo yaptıklarını gösteren banyo defterinin bulunamadığı, anılan defterin yokluğu tutuklu ve hükümlülerin yeteri kadar zaman banyoda geçirmediklerine dair beyanlarının çürütülmesi bakımından büyük bir eksiklik olup, söz konusu defterin kaybolmasını engellemek için gerekli tedbirlerin alınma-masının cezaevi müdürü ve infaz astsubayı bakımından yine ihmali bir davranış olduğu hususunda şüphe bulunmadığı,

Tutuklu ve hükümlülerin havalandırmada veya koğuşlarında oturdukları esnada sürekli esas duruşta oturmaları, cezaevinde bir yerden bir yere giderken kafalarını eğmeleri ve kaldıramamaları şeklinde muameleye tabi tutulup sürekli kaygı, korku ve endişe içinde cezaevinde sürelerini geçirmeleri bağlamında cezaevi müdürü ve infaz astsubayının tutuklu ve hükümlüler bakımından insani bir şekilde cezalarını çekmelerini sağlayacak bir ortam oluşturmasını sağlayamamak suretiyle görevlerini ihmal ettikleri,

Herhangi bir mevzuat hükmünde bulunmamasına karşın tutuklu ve hükümlülerin bulunduğu her bir koğuşta tutuklu ve hükümlülerin içinden seçilen bir kişinin mümessil olarak tayin edildiği ve bu kişilerin koğuşunda bulunan tutuklu ve hükümlülere gardiyanlar ile birlikte kötü muamelede bulunduklarının belirlendiği, söz konusu seçimin cezaevi müdürü ve infaz astsubayın bilgisi dışında yapılmasının mümkün olmadığı, böyle bir uygulamanın sonuçları kapsamında tutuklu ve hüküm-lülerin gördükleri kötü muamelelerin arttığı, cezaevi müdürü ve infaz astsubayının bu kişilerin yaptığı eylemleri engellemeyerek görevlerini ihmal ettikleri,

Tüm bu anlatımlar çerçevesinde cezaevi müdürü ve infaz astsubayının tutuklu ve hükümlüler üzerinde denetim ve gözetim görevlerini yerine getirmekte ihmali davranışları bulunduğu ve bu ihmali davranışları çerçevesinde tutuklu ve hükümlülerin gardiyanlar yolu ile kötü muamelelere maruz kalarak tutuklu ve hükümlülerin mağduriyetine sebep olduklarının anlaşıldığı açıklanarak;

1-P.AIb. E. A.'in ihmal suretiyle görevi kötüye kullanmak suçunu işlediği ileri sürülerek, eylemine uyan Askeri Ceza Kanunu'nun 144. maddesi yollamasıyla Türk Ceza Kanunu'nun 257/2. maddesi uyarınca cezalandırılmasına,

2-Ulş.Bçvş. R. T.'nun ihmal suretiyle görevi kötüye kullanmak suçunu işlediği ileri sürülerek, eylemine uyan Askeri Ceza Kanunu'nun 144. maddesi yollamasıyla Türk Ceza Kanunu'nun 257/2. maddesi uyarınca cezalandırılmasına,

Şüpheli M. G. , O. E. ve M. Y. A. hakkında kovuşturmaya yer olmadığına,

Olay tarihlerinde sanıklar Ş. A. , M. M. Ü., E. D. , M. A., A. E. , S. K. , Ş. D. , D. G. , A. Y. , B. Ş. , S. O. , S. D. , C. T. , E. G. ve E. Ö.'in, mağdurlar T. B. , Z. İ. , A. D. , Ö. S. , S. K. , K. T. , H. S. , V. N. , G. A. , M. K. , H. K. , R. A. ve S. T.'ye karşı, detaylı şekilde ortaya konulan eylemlerinin eziyet suçuna vücut verdiğinin belirlendiği, bu suçun da askeri bir suç veya askeri bir suça bağlı bir suç olmadığı, sanıkların terhis edildikleri, böylece Askeri Mahkemede yargılanmalarını gerektiren ilginin kesildiği, bu nedenle soruşturma görev ve yetkisinin Ağrı Cumhuriyet Başsavcılığına ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı verilmiştir.

Soruşturma dosyasının gönderildiği Ağrı Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 12.4.2013 gün ve Soruşturma No:2012/4501, K:2013/7 sayılı kararı ile, olay tarihinde sanıkların tutuklu ve hüküm-lülere müessir fiil eylemini gerçekleştirdikleri ve hakaret ettikleri, bu eylemlerin eziyet saikiyle gerçekleştiğinden bahisle, sanıklara yüklenen suçun Türk Ceza Kanunu'nun 96. maddesinde yazılı eziyet suçunu oluşturduğu ve Askeri Savcılığın bu suçu soruşturmakla ilgili görevinin sona erdiği gerekçesiyle görevsizlik kararı verilerek dosyanın gönderildiği, ancak dosyada eziyet eylemi olarak değerlendirilecek bir eylem bulunmayıp her bir sanığın mağdurlara karşı gerçekleştirmiş olduğu müessir fiil ve hakaretlerin mevcut olduğu, Türk Ceza Kanunu'nun 96. maddesinde düzenlenen eziyet suçunun gerekçesinden de

anlaşılacağı üzere, eziyet eyleminin sistematik bir şekilde ve belli bir süreç içinde süreklilik arzederek gerçekleştirilmesinin gerektiği ve dosyada bu hususa ilişkin herhangi bir bilgi yada açıklığın bulunmadığı, dosyada soruşturmaya konu mevcut olayların asker şahsın diğer asker şahsa karşı ayrı ayrı müessir fiili ile küfür ve hakaretleri olduğu ve soruşturmaya konu bu eylemler uyarınca Askeri Ceza Kanunu'na göre soruşturma yürütülerek hüküm verilmesi gerektiğinin anlaşıldığı gerekçesiyle görevsizlik kararı verilmesi üzerine;

9. Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 18.8.2015 gün ve E:2013/753, K:2015/950 sayılı iddianamesiyle, Askeri Ceza Ve Tutukevlerinin Yönetimine ve Cezaların İnfazına Dair Yönetmelikte ve gardiyan olarak kendilerine imzalatılmak suretiyle tebliğ edilen talimatlarda açıkça belirtilen ve ayrıca yaptıkları gardiyanlık işinin doğası gereği gardiyanlık ve diğer görevleri icra eden sanıkların tutuklu ve hükümlülere iyi ve adil bir şekilde davranmaları tutuklu ve hükümlü kişilerin cezaevinde geçirdiği sürelerde bu kişilere her türlü ihtiyaçlarını gidermeleri konusunda cezaevinin düzen ve disiplinini bozmamak koşuluyla yardımcı olmaları gerekmesine karşın, detaylı şekilde ortaya konulan eylemler kapsamında tutuklu ve hükümlüleri darp ettikleri, hakaret ve küfür içeren sözler söyledikleri, insani ihtiyaçlarını gidermek konusunda yeterli süreleri vermedikleri, tutuklu ve hükümlülerin sürekli olarak tedirginlik, gerginlik, korku ve endişe hissetmelerine sebebiyet verdikleri, sanıkların eylemlerinin, neredeyse tüm sanıklar tarafından sürekli olarak ve değişik tutuklu ve hükümlülere yönelmesi, bedensel ve ruhsal yönden acı çekmelerine, aşağılanmalarına yol açması sebebi ile Türk Ceza Kanunu'nun 86. maddesinin üçüncü fıkrası (d) bendinde belirtilen kamu görevlisinin sahip bulunduğu nüfuzu kötüye kullanmak suretiyle kasten yaralama suçunun sınırlarını aşarak Türk Ceza Kanunu'nun 94. maddesinde düzenlenmiş olan işkence suçuna vücut verdiği kanaatine ulaşıldığı açıklanarak, sanıklar Ş. A. , M. M. Ü. , E. D. , M. A. , A. E. , S. K. , Ş. D. , D. G. , A. Y. , B. Ş. , S. O. , S. D. , C. T., E. G. ve E. Ö.'in tutuklu ve hükümlüleri sistematik şekilde dövmek, hakaret etmek ve ruhsal yönden acı çekmelerine, aşağılanmalarına yol açmak suretiyle işkence suçunu işledikleri sürülerek, sanıkların eylemine uyan Türk Ceza Kanunu'nun 94/1. maddesi uyarınca cezalandırılmaları istemiyle kamu davası açılmıştır.

9. KOLORDU KOMUTANLIĞI ASKERİ MAHKEMESİ: 10.9.2015 gün ve E:2015/1270, K:2015/842 sayıyla; sanıkların işlediği ileri sürülen "işkence" suçunun askeri bir suç olmayıp askeri bir suça da bağlı bulunmadığı, sanıkların yargılama aşamasında terhis edilmiş olmaları nedeniyle askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesildiği, bu nedenle 353 sayılı Kanun'un 9 ve 17. maddeleri uyarınca sanıkları yargılama görevinin adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, temyiz edilmeyen karar kesinleşerek, dava dosyası, Ağrı Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

AĞRI AĞIR CEZA MAHKEMESİ: 19.11.2015 gün ve E:2015/248, K:2015/277 sayıyla; tüm dosya kapsamından, olay tarihinde sanıkların Ağrı 2. Sınıf Askeri Ceza ve Tutukevi Müdürlüğünde görevli gardiyan olarak bulundukları, mağdurların ise belirtilen tarihlerde askeri cezaevinde tutuklu ve hükümlü olarak bulundukları, dosyaya konu mevcut olayların asker şahısların diğer asker şahıslara karşı ayrı ayrı müessir fiilde bulundukları, küfür ve hakaret ettikleri iddiasından ibaret olduğu, sanıklara yüklenen eylemlerin Askeri Ceza Kanunu'nun 117 ve 118. maddesi gereğince asta ve üste müessir fiil, hakaret ve kötü muamele suçlarını oluşturacağı, her ne kadar askeri yargı yerince verilen görevsizlik kararında sanıklara yüklenen eylemin "işkence" suçunu oluşturduğu ileri sürülmüş ise de; sanıklara yüklenen eylemlerin sistematik bir şekilde ve belli bir süreç içinde süreklilik arz edecek nitelikte olmadığı, tutuklu ve hükümlülere farklı tarihlerde farklı gardiyanlar tarafından darp cebir ve kötü muamele uygulandığı, dosyada sistematik olarak bir sanık tarafından mağdur olan tutuklu ve hükümlülere darp ve cebir uygulandığına dair bir anlatım olmadığı, ayrıca dosya kapsamına göre bu eylemlerden cezaevi müdürü Piyade A. E. Ö., infaz astsubayı ve muhafiz takım komutanı R. T.'nun haberinin olmamasının mümkün olmadığı, kaldı ki bu kişiler hakkında ihmal suretiyle görevi kötüye kullanmak suçundan kamu davası açıldığı, bu sanıkların eylemleri ile dosyamızdaki sanıklara yüklenen suçlar arasında hukuki ve fiili irtibat bulunduğu birlikte yargılanmaları gerektiği, asker kişilerin halen aynı eylem nedeniyle yargılanmalarının devam ettiği, bu nedenle sanıkların Askeri Ceza Kanunu ile ilişkilerinin kesilmediği belirtilerek, sanıkları yargılama görevinin askeri yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle, Patnos Ağır Ceza Mahkemesine itiraz yolu açık olmak üzere görevsizlik kararı vermiş, dava dosyası, aynı Mahkemece, Mahkeme-mize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümünün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler; Şuayip ŞEN, Kenan YUMUŞAK, Osman ATALAY, Yusuf Tamer ÇETİN, Mehmet AVCIOĞLU ve Sevilay TEMİZYÜREK BATIR'ın katılımlarıyla yapılan 11.4.2016 günlü toplantısında, Raportör-Hâkim G. Fatma BÜYÜKEREN'in, başvurunun reddi yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Askeri Yargıtay Başsavcı Yardımcısı Nezahat TAŞDEMİR'in, başvurunun reddine ilişkin sözlü ve yazılı açıklamaları dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dosyanın incelenmesinde, adli yargı yerince verilen görevsizlik kararının itiraz yolu açık olmak üzere verildiği anlaşılmıştır.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 34. maddesi ikinci fıkrasında, "Kararlarda, başvurulabilecek kanun yolu, süresi, mercii ve şekilleri belirtilir" denilmiş, 223. maddesinin onuncu fıkrasında, "Adli yargı dışındaki bir yargı merciine yönelik görevsizlik kararı kanun yolu bakımından hüküm sayılır" düzenlemesi yer almış, 232. maddesinin altıncı fıkrasında ise, "Hüküm fıkrasında, 223 üncü maddeye göre verilen kararın ne olduğunun, uygulanan kanun maddelerinin, verilen ceza miktarının, kanun yollarına başvurma ve tazminat isteme olanağının bulunup bulunmadığının, başvuru olanağı varsa süresi ve merciinin tereddüde yer vermeyecek şekilde açıkça gösterilmesi gerekir" hükmüne yer verilmiştir.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş Ve İşleyişi Hakkında Kanun'un "Olumsuz görev uyuşmazlığı" başlığı altında düzenlenen 14. maddesinde, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir" denilmektedir.

Uyuşmazlığın incelenebilmesi için, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddeleri uyarınca, yargı yerlerince verilen kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmektedir. Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223. maddesinin onuncu fikrası hükmü uyarınca yargı yolunu değiştirmeye yönelik görevsizlik kararlarının temyize tabi oldukları kuşkusuzdur. Böylece, başvuracağı kanun yolu, süresi, mercii yasaya uygun olarak gösterilmeyen kararın kesinleşmesinden söz edilmesine olanak yoktur. Bu nedenle, sanıklara yukarıda açıklanan haklarını belirtir nitelikte tebligat yapılarak temyiz süresinin beklenmesi, görevsizlik kararı kesinleştikten sonra dosyanın Mahkememize gönderilmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, Ağrı Ağır Ceza Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kesinleşmemiş olması nedeniyle, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan başvurunun reddine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ :2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE, 11.4.2016 günü OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri NECİPOĞLU	Şuayip ŞEN	Kenan YUMUŞAK	Osman ATALAY

Üye	Üye	Üye
Yusuf Tamer ÇETİN	Mehmet AVCIOĞLU	Sevilay TEMİZYÜREK BATIR